

● دیوان لامع همدانی / شعر / فارسی

d.-e lāme‘-e hamadānī

لامع همدانی، میرزا نورابن قاضی نصیرا، ق ۱۱ قمری
lāme‘-e hamadānī, mīrzā nūrā ebn-e qāzī nasīrā (- 17c)

[دنا ۳۴۸/۵؛ فرهنگ سخنوران ۴۹۹؛ الذریعه ۹۳۹/۹]

۱. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۳۵۰۲

آغاز: بسمله. لوامع صحایف سخنوری و سواطع دواوین بلاغت گستری که زیب و زینت اوراق لیل و نهار و پیرایه بخش حدایق افکار تواند بود ... غزلیات. بسمله. قافیه حرف الف. نباشد گرز بسم الله گل بر فرق عنوانها xx ز هم ریزد چو اوراق خزان اجزای دیوانها؛ انجام: بهشت از می شوق ساغر زند xx گل وصف بزم تو بس سرزند

غزل است به ترتیب تهجی با تخلص لامع و ترکیب بند و ترجیع بند و رباعی و مثنوی (جلد ششم است) با دیباچه ای به نثر در سرگذشت او و چگونگی گرد آمدن این دیوان، نیمه دوم آن افتاده؛ خط: نستعلیق، بی کاه، تا: پنجشنبه ۱۰ جمادی الاول ۱۰۹۹ق؛ در متن و هامش؛ تملک: الیاس بن بکتاش افندی؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج سبز، ۱۱۵گ، ۱۵ سطر (۲۰×۹)، اندازه: ۲۳×۱۲سم [ف: ۱۲-۲۵۱۱]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۶۱۷۱

ترکیب بند است در ستایش امامان؛ خط: نستعلیق، بی کاه، تا: قرن ۱۱ و ۱۲؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: مقوا، ۳۹گ، ۱۶ سطر (۱۴×۷)، اندازه: ۲۳×۱۴سم [ف: ۱۶-۲۱۱]

● دیوان لامعی برسوی / شعر / فارسی

d.-e lāme‘ī-ye borūsavī

لامعی برسوی، محمود بن عثمان، - ۹۳۸ قمری
lāme‘ī borsavī, mahmūd ebn-e ‘osmān (- 1532)

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۵۶۱/۸

آغاز: چون بر فلک گرفت هزیمت سپاه چین xx آورد شاه چین برون لشکر از کمین

قصیده از اوست؛ خط: نستعلیق، بی کاه، بی تا؛ مجدول مذهب لاجوردی محرر؛ جلد: تیماج قهوه ای، ۸گ (۱۹۱-۱۹۹پ)، ۱۱ سطر، اندازه: ۲۰/۵×۱۰/۵سم [ف: ۳۷-۵۵]

● دیوان لامعی گرگانی / شعر / فارسی

d.-e lāme‘ī-ye gorgānī

لامعی گرگانی، محمد بن اسماعیل، ۳۹۲؟ - ۴۵۵؟ قمری

lāme‘ī gorgānī, mohammad ebn-e esmā‘īl (1003-1064)

از ابوالحسن محمد بن اسماعیل دهستانی مداح نظام الملک

غزالی و معاصر سوزنی و عمق و ملقب به «بحر معانی» است. اصلش از جرجان و ظهورش در دولت سلجوقیان است در ابتدای حال از وطن به خراسان رفته و در خدمت حجة الاسلام غزالی کسب علوم نموده و سرآمد امثال و اقران خود بوده طبع خوشی داشته و آخر الامر در سمرقند وداع عالم فانی نموده است.

آغاز: در جویبارها که نوشت این نگارها xx کایدون پر از نکار شد این جویبارها / با کوهها چه شعبده کرد آسمان همی xx فیروز گون شدند همه گوهسارها

چاپ: تهران، ۱۲۹۵ق، سنگی، حیسی، ۵۹+۱۰ص؛ تهران، باهتمام سغید نفیسی، ۱۳۱۹ش، سربی، حیسی، ۲۲۴ص
[الذریعه ۳۹۹/۹؛ نسخه های متزوی ۲۵۰۵/۳؛ فرهنگ سخنوران ۴۹۹؛ دنا ۳۴۸/۵-۳۴۹]

۱. قم؛ مرکز مطالعات؛ شماره نسخه: ۶۹۶

آغاز: برابر؛ انجام: تا صبر بود نیکو در شدت مفلس را xx تا شکر بود واجب در نعمت منعم را / تا هست بر نحوی آن علم که بشناسد xx هنگام سخن گفتن از نصب و جر و ضم را
خط: شکسته نستعلیق، کا: ملا شفیعا صدر سروستانی، تا: رمضان ۱۲۱۲ق؛ جلد: مقوا مشکی، ۲۹گ، ۱۵ سطر، اندازه: ۲۳×۱۴سم [ف: ۱-۵۹۴]

۲. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۱۵۰

خط: نستعلیق، کا: غلامرضا وصالی مازندرانی، تا: ۲۲ شوال ۱۲۶۸ق، به دستور نواب والا؛ کاغذ: فرنگی، جلد: مقوا، ۶۶گ، اندازه: ۲۱×۱۳سم [ف: ۴-۵۲۶]

۳. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۴۱۳

آغاز: برابر؛ انجام: از بهر خدمت تو شب و روز بر زمین xx گردون نهاد گردن بوسه دهان دهان
قصاید لامعی بدون رعایت حروف تهجی آخر قوافی از «الف» تا «یاء» آمده؛ خط: شکسته نستعلیق، کا: موسی ابن جعفر علی، تا: سه شنبه ۹ ربیع الاول ۱۲۶۹ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج قرمز، ۲۲گ، ۱۵ سطر (۱۴×۷)، اندازه: ۲۲×۱۵سم [ف: ۱-۳۹۷]

۴. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۸۹۲/۲

خط: نستعلیق، کا: جابری انصاری، تا: ۱۲۶۹ق؛ آغاز نسخه حاضر با نسخه شماره ۱۳۵۵۶ برابر است؛ جلد: تیماج سرخ، ۱۸گ (۵۳-۷۱ر) [ف: ۳۷-۴۸۶]

اصفهان؛ جابری انصاری؛ شماره نسخه: ۵۹/۲

همان نسخه بالا [نشریه: ۶-۵۹۸]

۵. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۶۱۶۳

آغاز: مانوی نقش است رویت ای نگار آذری xx کز تو در دلها چنین مهر است چندین داوری / مشتری روئی و هر دل مشتری روی ترا xx مشتری رخسار کنرا کم نباشد مشتری؛ انجام: چون برنکه خواجه عمید است که دوشت xx با خرمنی جنت و با

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد پانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276253

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲